

Ansa ir Bansa

-Pakistaniečių pasaka

Ansa og Bansa

- En fortelling fra Pakistan

Tai nutiko didžiulėse tamsiose džiunglėse, kurios driekėsi palei mažą miestelį Pakistane.

Det var en gang. En stor mørk jungel i nærheten av en liten landsby i Pakistan.

Ten gyveno ožka su dviem ožiukais. Vieno vardas buvo Ansa, o kito Bansa.

Der bodde det en geitemamma med de to små geitekillingene sine. De het Ansa og Bansa.

Vieną dieną susiruošė ožka į miestą su reikalais. Išeidama prigrąsino ožiukams, kad šie niekam neatidarytų durų, išskyrus ją. Ožiukai tvirtai pažadėjo jos klausyti.

En dag skulle geitemammaen ut på et ærend i byen og være borte en stund. Hun sa til de to barna sine at de måtte love å ikke åpne døren for noen andre enn henne, og det lovet de.

Ožka išėjo į miestą, o Ansa ir Bansa liko vieni namuose.

Geitemammaen gikk til byen mens Ansa og Bansa var alen igjen hjemme.

Namie buvo taip tylu, kad Ansai ir Bansai pasidarė nejauku.

Det var helt stille i huset og Ansa og Bansa ble litt redde.

«TUK,TUK, TUK!» Kažkas pasibeldė į duris. «Kas čia?» paklausė Ansa ir Bansa.

«BANK, BANK, BANK!» Det banket på døren. «Hvem er det?» sa Ansa og Bansa.

«Krenkštelējo ir storu balsu prabilo: Tai aš, jūsu mama, sugrīžau namo iš miestelio! Jleiskite mane!»

«Kremt. Det, det, det er meg, moren deres som har kommet hjem fra landsbyen! Slipp meg inn!»

«Tai ne mamos balsas.» - tarė Ansa. “Taip, tu teisus, tai ne mamos balsas. Bet kas tai galėtų būti? Atidarom duris ir pažiūrim.”
- pasiūlė Bansa. Jiems truputį pravėrus duris, vidun ėmė veržtis didžiulis siaubingas liūtas.

Ansa sa: «Det der høres ikke ut som mamma.» Bansa sa: “Ja, du har rett, det høres ikke ut som mamma. Men hvem kan det være da? Vi åpner døren og ser.” De åpnet døren på gløtt og der så de: En stor farlig løve som begynte å presse seg inn gjennom døra.

Isiveržē liūtas vidun ir prarijo Ansā ir Bansā.

Løven klarte å komme seg gjennom og helt inn i huset. Den åpnet opp den store kjeften sin og slukte både Ansa og Bansa

Ansai ir Bansai liūto pilve buvo tamsu ir labai baisu. «Mama, mes esame liūto pilve. Ateik, padėk mums! Mamyte, būk gera», šaukė abu. Kad ir kaip garsiai jie šaukė mama jų neišgirdo. O liūtas su didžiuliu ir sunkiu pilvu nusliūkino atgal į džiungles.

I magen til løven var det skummelt og helt bekmørkt. «Mamma, vi er i magen til løven, kom og hjelp oss! Mamma, vær så snill», ropte de. Men uansett hvor mye de ropte, så kunne ikke geitemammaen høre dem. Hun var langt, langt borte. Og løven vraltet tilbake til jungelen med den svære og tunge magen sin på slep.

Vakare sugrįžo ožka namo ir pamatė tuščius namus. Ji šaukė, šaukė vaikus, bet niekas neatsiliepė. «Kas galėjo nutikti?» galvojo ožkelė. Supratusi kas nutiko, nusprendė keliauti atgal į miestelį. Ji nesustodama ėjo ėjo, ėjo ėjo kol padvelkė šiluma iš kalvio krosnies.

Om kvelden kom geitemammaen tilbake. Hun så seg rundt i det tomme huset sitt. Det var så stille der. Hun ropte på barna sine. Ingen svarte. Hun tenkte «Hva kan ha hendt?». Geitemammaen ble redd og hun bestemte seg for å gå inn til landsbyen. Hun gikk og gikk og gikk, og hun stanset ikke før hun kjente varmen fra ilden til smeden.

Kalvis didžiuliu savo kūju kalė įkaitusią geležį. «Kalvi, kalvi, ar tu negalėtum nukalti man du smailius geležies ragus, o aš tau duočiau pieno?» - paklausė ožka. Kalvis sutiko su tokiu pasiūlymu ir greitai ožkelė turėjo du smailius geležinius ragus, kuriuos užsimovė ant savo ragų.

Smeden sto og slo på glødende jern med den store slegge si. Geitemammaen spurte ham: «Smed, smed, hvis du får melk av meg, kan du da lage to spisse horn av jern til meg?» Det gikk smeden med på, og snart hadde hun to spisse horn av jern som hun satte oppå sine egne horn.

Ožka su savo naujais smailiais ragais pasuko į džiungles. Ji ėjo ir ėjo, ėjo ir ėjo.

Geitemammaen gikk inn i jungelen med de nye spisse hornene sine. Hun gikk og hun gikk og hun gikk.

Beeidama sutiko didelį ir siaubingą vilką. «Ar tu suėdei mano Aną, ar tu suėdei mano Baną? Jei taip, tai einam kautis!» - ožka paklausė vilko. «O, ne. Aš nesuėdžiau tavo Anso, ir aš nesuėdžiau tavo Bano, mums nėra dėl ko kautis.» - atsakė vilkas. «Na, gerai,» atsiduso mama ožka ir nuėjo toliau. Jiėjo irėjo,ėjo irėjo.

Helt til hun så: En stor og farlig ulv! Geitemammaen spurte ulven: «Har du min Ansa spist, og har du min Bansa spist? Om så, la oss slåss!» Ulven svarte: «Å nei, jeg har ikke din Ansa spist, og jeg har ikke din Bansa spist, så vi skal nok ikke slåss.» «Nei vel,» sa mammaen og gikk videre. Og hun gikk og hun gikk og hun gikk.

Beeidama sutiko didžiulį siaubingą lokį. «Ar tu suėdei mano Anšą, ar tu suėdei mano Bansą? Jei taip, tai einam kautis!» - ožka paklausė lokio. «O, ne. Aš nesuėdžiau tavo Anso, ir aš nesuėdžiau tavo Banso, mums nėra dėl ko kautis.» - atsakė lokys. «Na, gerai,» atsiduso mama ožka ir nuėjo toliau. Ji ėjo ir ėjo, ėjo ir ėjo.

Helt til hun så: En stor farlig bjørn! Geitemammaen spurte bjørnen: «Har du min Ansa spist, og har du min Bansa spist? Om så, la oss slåss!» Og bjørnen svarte: «Å nei, jeg har ikke din Ansa spist, og jeg har ikke din Bansa spist, så vi skal nok ikke slåss.» «Nei vel,» sa mammaen og gikk videre. Og hun gikk og hun gikk og hun gikk.

Beeidama ožkelē sutiko didžiulį siaubingą liūtą. «Ar tu suėdei mano Anšą, ar tu suėdei mano Bansą? Jei taip, tai einam kautis!» - ožka paklausė liūto.

Helt til hun så: En stor farlig løve! Med en kjempestor mage! Geitemammaen spurte løven: «Har du min Ansa spist, og har du min Bansa spist? Om så, la oss slåss!»

«Grrrr.... Taip,aš suėdžiau tavo Ansa, ir tikriausiai tavo Bansą suėdžiau. Eikš ir pasigalynėkim!»- atsakė liūtas.

Løven svarte: «Grrrr.... Ja, jeg har nok din Ansa spist, og jeg har nok din Bansa spist, så kom igjen, la oss slåss!»

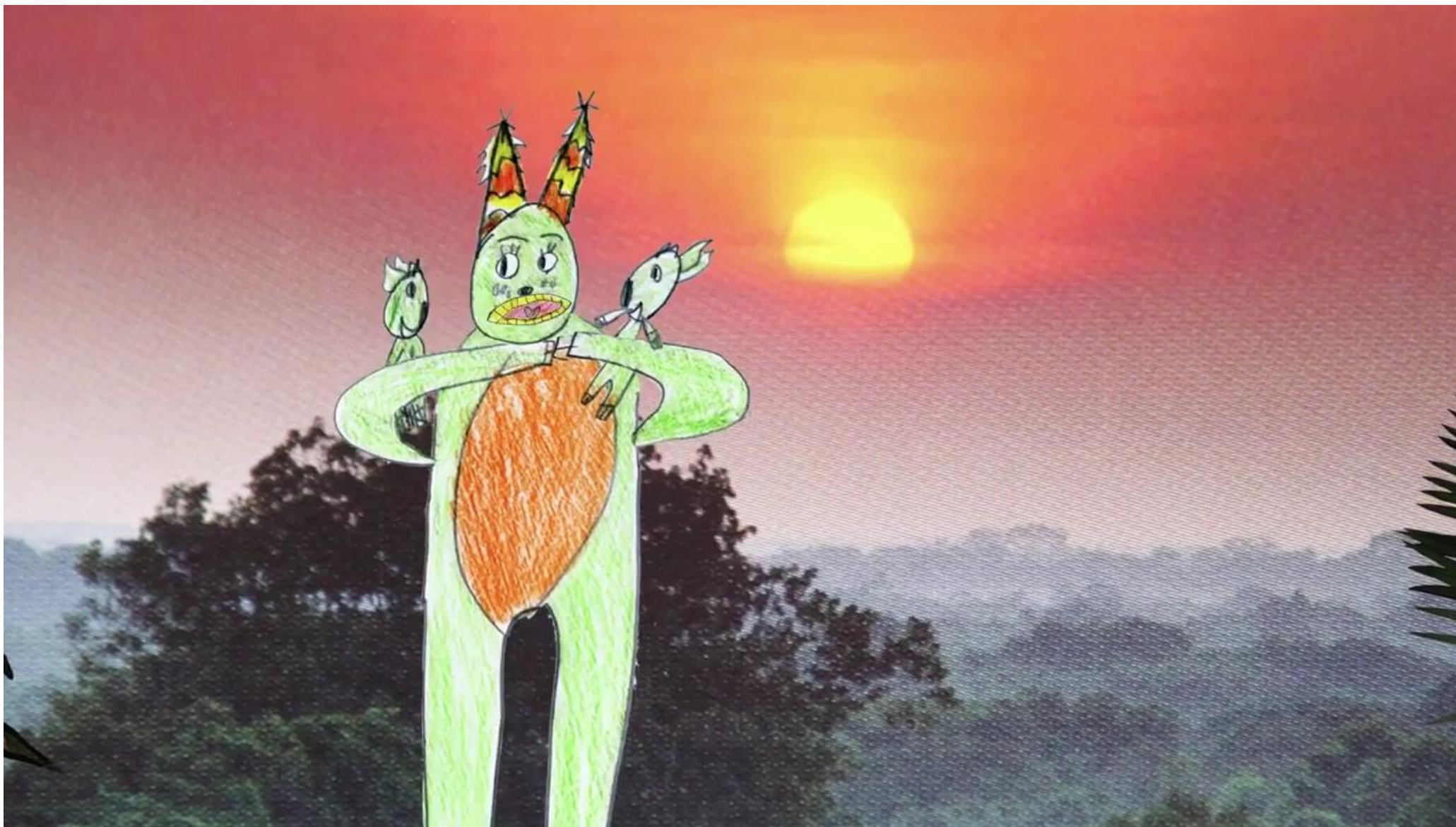
Liūtas ir ožka susirēmē. Ožka dūrē savo geležiniaiis ragais ir perplēšē liūtui pilvą.

Løven og geitemammaen føk på hverandre. Geitemammaen stanget de to jernhornene sine inn i magen på løven så magen ble flerret opp.

Iš pilvo iššoko sveikutėliai
Ansa ir Bansa.

Ut av magen kom Ansa og
Bansa, og de var helt friske.

Ožkelė apsikabino savo vaikučius ir parsivedė juos namo.

Geitemammaen omfavnet dem begge to, og tok dem med seg hjem.

Mama liepē Ansai ir Bamsai niekada niekam daugiau neatidaryti durų išskyrus ją. Snip snap snute, ir baigta pasakute!

Geitemammaen ba Ansa og Bansa love at de aldri, aldri mer skulle åpne døren for noen andre henne.

Snipp snapp snute, så er eventyret ute.

Animatør: Mats Grorud

Se flere fortellinger på morsmal.no